

АНГЕЛ ПОПОВ КРАЙ БРАЦИГОВО

chitanka.info

На моите любимци

*По пътя стар, дълбан от дъждовете,
на гроба идвам раздвоен —
цъфти наоколо ми диво цвете*

и пръска мирис, врязан в мен.

*Прижурия слънцето. Какво предрича?
От задух въздухът тежи.
Самотна мравчица по кръста тича
живота с миг да удължи.*

*Мравунък някъде съвсем наблизко
потайни двери е разкрил,
из лабиринти споменът навлиза
и става все по-скръбно мил.*

*Над гроба вишна клоните простира
с молитвен шепот и копнеж,
цветята вехнат, всеки лист умира,
но следва пролетен цъфтеж.*

*Расте забравата. Защо да крия?
Дано и друг да прошепти,
макар случайно: Ангел и Мария
и нека вишната цъфти.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.